

Redacția, Administrația noastră și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Bris și noțranon- nu se pri-
mesco. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de circulație:
Brașov, p. a. m. Nr. 22
Incarate mai primese în Viena
(Adolf M. Wassermann & Co.
(Otto Mas), scrii Schick, Alois
Herrn & M. Decker, A. Oppelt, J. Dom-
berger în Bu. impoșta: A. V. Gold-
berger în Bu. Hens Eclstein Bernat:
în Frankfurt: G. L. Damb.; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmondă pe o săptămână 8 or.
și 30 or. Imbru pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
după tarif și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 or. v. a. sau 80 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiș-care și.
Abonamente pentru Austro-ungar (18):
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără în toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. efectuari.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl., 50 or. Cu dusul în
casă: pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplară 5 or. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt în se plă-
tite înaintea.

Nr. 139.

Brașov, Joi 21 Iunie (3 Iulie)

1890.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1890 stilu vechiu

se deschide nou abonamentu, la care in-
vitamă pe toți amicii și sprîlnitorii folei noastre.

Prețulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.,
pe șase luni 6 fl., pe unu an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe unu
anu 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se voru abona din nou,
să binevoescă a scrie adresa lămurită și
a arșta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

O cestiune controversată de competență.

IV.

Brașov, 20 Iunie st. v.

Pe la capetulu articulu, despre care vorbim, „Telegrafulu Român” din Sibiu, încrețendu și fruntea, esclama măniosu:

„Cine are lipsă de întrevinerea si-
nodelor în afacerea din cestiune? Me-
tropolitulu nostru dora? Inșiși cei cu
adresa recunosc, că Metropolitulu nostru
și-a implinit datoria în astă privință
cu totă „energia” și la 1879 și la 1883
întru apărarea școlilor noastre primari
și medii. Decă și-a priceput elu chiă-
marea și datoria atunci, în cause mai
grave, de unde își ia acuma unu sinodulu
parochialu îndemnul ca să vină o lă in-
vêța: ce are să facă? Este lucru cuviin-
ciosu acesta?”

Pentru întâiu bate la ochi,
că „Tel. Rom.” declară afacerea
asilurilor de copii de mai puțin
gravă, ca afacerile scolare dela
1879 și 1883. Și acesta o face
„Tel. Rom.” în același articulu,
în care cu patru-deci de rânduri

mai susu afirmă categoricu, că
„cei ce dispun de puterea și de re-
sursele statulu”, sciu pré bine, că
confesiunile române n’au mijlocele
să-și înființeze pe lângă școlile
confesionale și asiluri de copii con-
fesionale „și pentru aceea se fo-
loresc pentru situațiunea favorabilă
astăzi pentru elementulu maghiar
și crețendu-se destulu de tari, ca
să eșecuteze planurile lui Szechenyi
de a face și din petri Maghiari, iesu
pe față și voru să creze un felu
de „Ianiceri” mai cu semă din Ro-
mâni și din Slovaci.”

Mai departe bate la ochi spi-
ritulu despoticu, ce resuflă din
apostrofările „Tel. Rom.” și care
nu se potrivesc nici decum cu
constituționalismulu biserice. Cu
alte cuvinte „Tel. Rom.” dice cătră
fii biserice din Brașov: Ce aveți
voi să vă îngrijiți de treburile d’as-
tea? N’are nimeni lipsă de păre-
rile și sfaturile vostre. Metropolitu-
lu va scii ce să facă și fără de
voi. Trebuia dér să vă țineți gura!

Mai încetu, mai încetu prea
cuvioșiloru dela „Telegrafu”! Decă
vă totu provocați la legea funda-
mentală a biserice române gr. or.,
atunci se dați voiă și „nesocotiți-
loru”, „necuviinșiloru” și „igno-
ranșiloru” din Brașov a vă aduce
aminte, că în sensulu acelei legi,
cea mai însemnată din părțile con-
stitutive ale biserice, temelia or-
ganizațiunei ei, sunt parochiile, ér
conformu art. III alu statulu:
„posițiunea ce-o are în biserică
clerulu și poporul provinciei me-
tropolitane, îi dă dreptulu de a
participa în persună seu prin re-
presentanți la tôte acțiunile biseri-
cesci, scolare și fundamentale.”

Pe temeiulu acestei legi fun-
damentale dér nu se pôte cugeta
ca capulu biserice, Metropolitulu,
să întreprindă vr’o acțiune în nu-
mele biserice, la care clerulu și
poporul seu să nu fiă în dreptu
de a participa.

Ba mai multu, nu se pôte cu-
geta, ca ceea ce-i este iertatu ca-
pulu biserice a întreprinde în nu-
mele biserice pentru apărarea ei și
a intereselor ei de viață, să nu
le fiă iertatu a întreprinde, între
marginile cercului lor de activi-
tate, și reprezentanșiloru legali ai
clerulu și poporulu biserice.

De aici urmază, că decă, cum
susține acum „Tel. Rom.” biserica
nu are dreptulu de a și manifesta
părerea față c’unu proiectu de
lege și decă cestiunea asilurilor
de copii, cum dice elu, este de
natură curatu politică, ér biserice
nu-i este permisă să pertracteze
cestiuni politice „în adunările sale
cari se numesc sinode”, atunci
nici Metropolitulu nu pôte să fiă
permis de a întreprinde ca capu
alu biserice și în numele biserice o
acțiune în contra proiectulu de
lege pentru asilurile de copii.

Una din doue: ori că biserica
are și ea de a dice unu cuventu
față c’unu proiectu de lege, în care
mai în fiș-care ș-u, din cei 46, e
vorba și de drepturile și datorințele
ei în ce privesc asilurile de copii,
și atunci acțiunea metropolitulu
nu se pôte despărți de acțiunea
clerulu și a poporulu întregi
provincie metropolitane; ori-că afa-
cerea este prea politică și biserice
nu-i este permisă a dice nici cărcu,
— cum afirmă „Telegr. Rom.”—
și atunci n’are înțelesu altă ac-
țiune din partea Metropolitulu,
ca capu alu biserice, decâtă aceea,
ce a desfășurat-o în fatala sa cir-
culară dela 21 Maiu v. 1890, și
care culminează în sugrumarea vo-
cei clerulu și a poporulu.

Este dér lucru firescu că „Te-
legrafulu Român”, primindu în-
sărcinarea de a apăra circulara
arhiepiscopescă, a trebuit să se
stăcă și din petri politică, cum
voia Szechenyi să facă și din petri
Maghiari, ca să „demonstreze”,
că cu totu statutul organicu rolulu

și chiămarea bisericescă a mem-
briloru sinodulu parochialu din
Brașov nu se deosebesce de rolulu
și chiămarea femeiloru „cari
trebuie să tacă în biserică” și se
potrivesc foarte bine cu rolulu și
chiămarea, ce le voru fi rezervate
pe tôte terenurile „Ianiceriloru”,
pe cari voiescu să creze „cei
ce dispun de puterea și de re-
sursele statulu.”

În zelulu seu infocatu de a zu-
grăvi cu coloru orbitore pretinsa
„natură politică” a afaceri, „Tele-
grafulu Român” se provocă până
și la „motivele, cari îi preocupă
pe Maghiari și din cari se inten-
ționează înființarea acelor asiluri”
și susține c’unu aeru triumfatoru,
că aceste motive „sunt în prima
linia politică.”

Vedeți, onorabililoru, tocmai
aici e buba! Dintr’o cestiune de
prima ordine a creșterii și edu-
cațiunei poporulu, în primul sta-
diu alu dezvoltării lui, când e
vorba de-a se pune temelia, pe
care se zidesc apoi mai departe
școlile, se face o cestiune de po-
litică specifică unghurescă. Și toc-
mai aici e primejdia pentru bise-
rică și pentru învățamântulu și
educațiunea credincioșilor, ce sunt
încredințate ei!

Ce dice acum „Telegrafulu
Român”? Dice, că fiind-că „cei ce
dispun de puterea și de resur-
sele statulu” voru să facă politică
pe conta intereselor de viață ale
bisericele noastre, și bisericele ar
face totu politică decă și-ar apăra
aceste interese, și a face politică
nu le este iertatu!

Nu este de totu comică și ri-
diculă acestă conclusiune?

Decă amu adopta părerea
„Tel. Rom.”, atunci nu ne-amu
mai puté apăra în contra nici unei
încălări a drepturiloru biserice,
căci bine este sciutu, că aceste
tôte se facu mai alesu din „mo-
tive politice”.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Visulu,

de Ludovic Halévy.

Cununia amicului meu Raoul se sêvir-
șise ér în biserica Sfânta Clotilda; era
de față publicu numerosu și ceremonia
era în totilu ei. Preotulu tocmai își is-
prăvise scurta sa vorbire ocașională cu
cuvintele: „Să fiți uniți pe acestu pă-
mântu până la mörte!” Și fiindcă eu
stam de totu apröpe, am auditu pe
miresă șoptindu-i mirelui: „Și dincolo de
mörte!”

Nu mi-am pututu înăbuși unu micu
strigätu de surprindere. Raoul nu se că-
șătorise cu vr’o fată tinără, ci cu încan-
tătorea și mica contesă Jeanne de Char-
melieu, veduvă după amicul meu Gaston
de Charmelieu. Acestă amabilă persună
era destinată să facă noroculu amiciloru
mei. După Gaston veni la rândul Raoul.
Nimic nu se ivesce mai desu pe pământu;
dér cum va fi în ceru cu legătura eternă,
decă cumva contesa o făgăduise și celui
dintăiu bărbatü?

Cădai pe gânduri, probabilu că acum

cinci ani ea îi dase și lui Gaston aceeași
promisiune.

Pe când mă gădiamu astfelu, pu-
bliculu începuse a se mișca împrejurulu
meu. Ceremonia se terminase; orgenele
cele mari întonară marșulu lui Mendels-
sohn, eu urmaiu mulțime, care mă tira
cătră sacristia. Strinseiu mâna noiei
căsătorite și tinărulu ei bărbatü, dér nu
le adresau nici unu cuventu, căci altfelu
nu m’ășu fi pututu răbda să nu ’ntrebü,
ce va face tinăra nevastă cu cei amên-
doiu bărbatü ei în lumea cealaltă.

Părăsiu biserica, făcuiu două ori trei
visite, mă duseiu acasă, făcuiu o preum-
blare călare, merseiu la operă, dér în
totu cursulu serii nu voi să mi iasă din
capu gândulu celü prostü, cum voru
intocmi lucrulu Raoul și Gaston în lumea
cealaltă.

Intorcându-mă acasă, mă puseiu în
patü și adormiu. În nöptea aceea avuseiu
unü visü, pe care nu lü voiu uita nici-
odată.

Mă aflam în stațiunea căii ferate
Raiu. Veniau și mergeau multe trenuri,
plecau göle și se ’ntorceau mai multu ori
mai puținu pline. Șefu de stația era

Sfântu Toma, care se purtă foarte preve-
nitoru și mi esplică organizarea servi-
ciului.

— „Trenurile”, dice elu, „plécă dela
pământu, trecü pe lângă iadü și pe lângă
foculu gheenei și se oprescu înaintea ra-
iului. Lumea se face érășü mai religioasă,
de când a vedutu, că necredința face și
mai nenorociți pe ömeni, decât cum
suntü deja, și de acolo vine, că trenurile
vinu acum la raiu mai pline ca mai na-
inte. De altmintelea te vei puté însu-ți
convinge. Acum suntü 7 öre 10 minute.
Trenulu expresu, care vine directu dela
pământu, va sosi încurëndu.... Auți flue-
rătura? Etă lü aci. Veți, c’avemü va-
göne de tôte trei clasele. Ömenii se
scoböră. Acum fii cu băgare de semă.
Clasa äntăia și a treia suntü pline, de
aci poți vedé, că religioșitatea o afli mai
multu în poporü și în clasele mai înalte;
burgesia însă numără în rândurile ei
mulți Voltairiani, liberi cugetători și
alți de felulu acesta. Decă vei rămâne
aci numai două öri trei zile, vei vedé
venindü vr’o cinci-deci de trenuri
și în ele vei afla de siguru și cunoșcuți
de-ai d-tale.”

De câte-va secunde nu mai ascultam
pe vorbărețulu șefu de stațiune: ob-
servasem adecă pe tinăra veduvă dela
sfânta Clotilda, pe nevasta lui Gaston
și a lui Raoul. Da, ea era. Ii vedü-
semu frumosulu ei capu ivindu-se la fe-
reștra unui vagonü-salonü, sări apoi
ușorü și grațiosu din vagonü lăsändü să
i-se vedă puținu frumosulu ei piciorü.
Alergă puținelu zăpăcită încöci și încölo
pe peronü și strigă: „Raiulu? Unde e
raiulu? Biletulu meu e pentru raiu!”

Mi-am adusü aminte, că am vedutu
intr’o di tocmai așa, când s’a scoboritü
dintr’unu trenu specialu, care adusesse
pe öșpeții împărătesei la Compiègne! Și
atunci fugia ea, ca adü, încântată pe pe-
ronü încöce și încölo strigändü: „Cufê-
rele mele! Să nu uitați cufêrele mele;
suntü patru-spre-dece bucăți.” Și unü
ofițerü dela curte veni atunci cătră ea
și dice: „Nu te teme de nimicü, d-nă
contesă, voiu îngriji eu de cufêrele du-
mitale. Tocmai pentru cufêre sunt eu
aci.”

Și acum veni Sfântu Petru la pörta
și dice:

Dér și acțiunile premerse și faptele săvârșite în sinul bisericei române gr. or. până acum pledază în contra părerei „Telegr. Român” și a circularii desu amintite.

Cum vedeam, la 1879 reprezentarea bisericei române gr. or. se provocă anume la „îngrijirile credincioșilor, cari își temă limba și naționalitatea”, ér la 1883 reprezentarea bisericeii vorbește de „credincioșii cari se interesază de cauză”. Prin urmare aceste reprezentări au admis manifestarea îngrijirilor și interesarea cu privire la proiectele de lege de atunci, și de sigur că n'au avut în vedere pe „civii statului” atară din biserică, ci pe credincioșii din sinul bisericeii

În Februarie 1879, mergendu o deputație a Românilor din Brașov la Escelența Sa Metropolitană, ca să-l felicite pentru pașii întreprinși în cauza școlilor populare, Escelența Sa a răspuns deputației în termeni foarte călduroși, asigurându o mai întâi că împreună cu ceilalți Arhiepiscop și în corda toate puterile spre delăturarea relelor și ispitelor și în fine încheia astfel:

„Inș precum de astă dată, așa și în cele ce le vom avea de ale face în viitor, avem lipsă de concursul și de sprijinirea unanimă a clerului și poporului nostru. Dacă o vom avea: atunci în ori-ce lupte, la cari nu cumva vom mai fi provocați, triumful nostru final va fi asigurat, pentru-că noi nu ne luptăm pentru altceva, decât numai pentru cultură, pentru adevărata libertate, egalitate și frățietate, care trebuie să fie principiile conducătoare pentru toți cei ce voiesc să treacă de omenii ai civilizației.” (A se vedea „Tel. Român” din Februarie 1879.)

Va să dăcă la 1879 biserica nu făcea politică neiertată apărându limba și instrucțiunea în școlile sale confesionale, ci se lupta numai pentru cultură, pentru dreptate și egalitate, ér Metropolitană cerea concursul și sprijinirea unanimă a clerului și poporului, căci dicea: numai așa triumful nostru final va fi asigurat.

Și astăzi?

Intr'o afacere multă mai periculoasă pentru dezvoltarea culturală a poporului nostru și a bisericeii, vine Escelența Sa și declară în circulara sa din urmă, că această afacere e de „natură politică”, și nu se poate pune nici într'un fel în discuție pe terenul bisericesc, ér concursul și sprijinul credin-

cișilor îl refuză dicându, că își va face datoria „și fără impuls din partea mulțimei.”

Totă la 1879, în 18 Martie, sinodul parochial dela biserica sf. Nicolae din Brașov a trimis Escelenței Sale Metropolitană o adresă, prin care îi mulțamește pentru pașii întreprinși în contra proiectului de maghiarizare a școlilor populare și-lu rōgă să nu cruțe osteneța a se întrepune cu autoritatea sa în camera magnaților în contra acelui proiect de lege.

„Declarăm în fața lumii sus și tare”—se dicea în acea adresă — „că noi ca și străbunii noștri voim să rămânem Români cu limba românească și cu cultura românească.”

Și această adresă a fost primită de Metropolitană în mod binevoitor și nimeni n'a găsit, că sinodul parochial nu era „competent” a i-o trimite. Nimeni n'a dăș, că a făcut politică neiertată, pentru-că a accentuat naționalitatea credincioșilor bisericeii, nimănui nu i-a venit în minte măcar a dăș că pe membrii sinodului în modul cel mai ofensător, că n'au să învețe ei pe Metropolitană, ce are să facă, ci Escelența Sa a dat ascultare rugării sinodului și s'a întrepus cu autoritatea sa în camera magnaților în contra pericolosului proiect de lege.

Dér tempora mutantur....

(Ună articulă finală urmază.)

Serbia și exregele Milan.

De ună timp încôce în Serbia se petrec lucruri, cari pun pe gânduri serioase pe politicii interesați în afacerile sârbesci.

Exregele Milan, după ce și-a adaptat privirile din frumșele Parisului, îngrijat de sârtea fiului său și revindându și la rol politic în țera, ală căreia tronul l'a părăsit, s'a întors la Belgrad, unde pretinde cu totă hotărîrea să se respecte drepturile lui de cetățen și de tată.

Milan, după ce Garașanin îi refuză serviciile sale, chieamă din Londra pe exministrul Rijatovic, pentru ca să-i formeze ună partid Obrenovic, merge în Sabatz dimpreună cu fiulul său, unde primesc demonstrațiile dinastice în favorul său, întimpină cu însuflețire și satisfacție deputația ofițerilor din Niș, cari nu sunt mulțumiți cu lefele lor și cari nu simpatizează cu partida radicală dominantă ađi în Serbia și ca să pună vîrfu la toate, ține cu ocazia unui banquet, ce l'au dat în onorea

lui profesorii dela școlile superioare din Belgrad, o vorbire politică în care dăse, că a abđis atunc, când a vedu, că trebuie să încredințe tronul radicalilor și că ađi vede, că cu totă dreptul s'a luptat în contra lor, că Serbia e în stare critică, ér starea acesta au provocat o demonstrație nedemne din timpul din urmă.

În urma acesta radicalii se supără grozav, ținu consultări și ministrul de culte este somat, ca rectorul universității, Nicolajevici, care l'a salutat pe Milan, să fi pensionat. Mai mult, ministerul radical, după cum ni-a comunicat telegrama de er, propune regenței ca „pacticul” Milan să fi exilat din Serbia pe totă viața, pentru-că el ține vorbiri, cari vatămă sentimentele publice.

Dacă regența va urma propunerii ministrului, se vor adevări lucrurile pe cari lumea politică le ventila cu mult înainte de acesta, că adevă radicalii sârbii ađi sunt mai puternici ca ori și când, și că politica rusescă a cucerit cu desăvârșire țeremul în Serbia.

Și lucrurile acestea se întemplă tocmai atunc, când relațiile economice dintre Austro-Ungaria și Serbia sunt foarte încordate și când presa rusescă face apelul la guvernul din Petersburg, ca să folosească momentul spre o cucerire piețele sârbesci, să dea ună sprijină câtă mai întinsă Serbiei în contra Austro-Ungariei, asigurându „Grașdanin” pe Sârbii, că potă fi siguri de sprijinul politic rusesc câtă timp ei vor urma politica de ađi.

Diarele străine mai aduc sciri, că în Ravanița au peregrinat la mormântul regelui Lazar, care înainte de asta cu 501 ani a cădu în lupta de pe Câmpul mierlei, agenți panslaviști din Serbia și Muntenegru, cari au împărțit între populația bosniacă chipuri ce reprezentau pe principele Nichita și pe principesa Milena, despre care sciutu este, că prin ajutor rusesc aspiră la tronul Serbiei și la unirea Muntenegrului cu Serbia.

Între astfel de împrejurări, nu e mirare, că Milan, în vorbirea ce-a ținut-o în zilele trecute în Belgrad, a declarat starea actuală a Serbiei de critică, ér fiului său i-a dorit o domnie mai norocoasă decât a lui, și nu e mirare nici aceea, că radicalii, vedându-se stăpâni absoluți pe situația, oeră regenței cu totă hotărîrea exilarea lui Milan pe totă viața.

În toate acestea ună ochiu nepreocupat nu pôte vedea altceva, decât prognosticul unei mari crize, în urma căreia dinastia Obrenovic pôte să ajungă zile și mai triste.

DIN AFARĂ.

Garașanin se trezesc.

Sciri sosite din Belgrad spun, că pensionarea rectorului universității, Nicolajevici, a scos din amorțire pe partida progresistă din Serbia și pe conducătorul ei Garașanin. Partida acesta, cu toate zdrobirile ce a suferit, începe a se mișca éraš, ér Garașanin, după cum se vestesc din Belgrad, va adresa către ea ună manifest, care va apăre în „Videlo”, organul partidei, care apuse și care va vedea éraš în curându lumina zilei. Se dice, că Garașanin va lua sub critică nimioitoare activitatea guvernului radical și va recomanda partisanilor săi să păsescă de nou pe câmpul de luptă. Garașanin dice, că partida progresistă e datore să impedece cu toate mijlocele posibile dezvoltarea și lăptirea anarchismului existent în Serbia și să se lupte cu puteri neînvinse în contra radicalilor.

Lupta cu dervișii.

„Agenția Stefani” anunță, că din Massova sosesc sciri despre o luptă săngeră cu dervișii. Comandantul din Keren a trimis cete de indigeni în contra dervișilor, cari au călat cu puterea pământului Benismocilor de sub protecția italiană. Cetele, sub conducerea căpitanului Fara, au atacat pe derviși tocmai când aceștia voiau să se retragă cu pradile câștigate. Dervișii au perdut 150 de morți, 100 de pusc și câteva stéguri. Femeilor și bășilor, cari au fost prinși, li-s'a dat éraš libertatea.

Pressa germană și agitația foilor rusesci între Poloni.

Foia rusescă „Novoje Vremja” a scris în zilele trecute ună articulă, prin care agitază pe Poloni Prusiei în contra Germaniei. Răspunđendu foiei rusesci, „Kreuz Ztg.” din Berlin dice:

„Acesta este mulțamita pentru serviciile ce le-a făcut Prusia în două rânduri imperiului rusesc, la 1830 și 1863, când a sugrumat răscolă Polonilor. Rusia se amestecă acum în afacerile noastre interne, agitază pe cetățenii țerei în contra autorității împăratului. De ună lucru înș se nu-și uite: Agitatorii și agenții rusesci de sub stăpânirea Hohenzollernilor nu vor pôte să scape așa de ușor, ca în țerișora, unde principele Coburg se luptă mereu cu gândul cum s'ar pôte susține. Dreptatea nu iertă pe ucigașii cu misiuni politice să umble liberi după voia lor numai ca să facă servicii Rusiei și să ascundă planurile politice rusesci. Mult dintre ștregarii, cari umblă încôce și încolo o' fața nerușinată prin Bulgaria, în Posen ori în Bromberg, de mult ar fi în temnița, de nu cumva călăul nu li-ar fi retezat capul. Noi nu suferim nici o agitația pentru traidarea de patriă.”

— „Ai bunătatea, domnă, să-mi arăți biletul d-tale?”

— „Aci, domnule, poftesc!”

— „E'n deplină ordine. Aci e intrarea'n raiu.”

Mica mea amică făcu ună modestă compliment și se duse. O plăcere ne-bună mă cuprinsese, de a'i urma în raiu.

Intrebaui pe Sfântu Toma, dacă e ertată să intru pentru o oră și dacă mă vor mai lăsa de-acolo înderăt, deorece bucurășu aș vrea să mai trăiesc câțiva ani încă pe pământ.

Imi răspuse, că da, și mă duse la Sfântu Petru:

— „Doră vei recunoște pe domnul? E numai un curios și incurându va veni éraš afară.”

Și acum mă aflam în raiu. Era timpul suprem. Raoul și Gaston, cari așteptaseră trenul, se repeđiră înaintea nevestei lor.

Gaston îi apucase mâna ei cea drăptă și o trăgea către sine strigându:

— „Jeanne, scumpa mea Jeanne!”

Raoul înș îi apucase cealaltă mână a ei și o trăgea de cealaltă parte către sine, strigându-i:

— „Marto, scumpa mea Marto!”

Adevă ea avusese două nume de botez și, fiind o persoană cu sentimente gingașe, nu-i venise la socotelă să pôte pentru ală doilea bărbat ală ei același nume, ca pentru cel dintău.

Nici Raoul, nici Gaston înș nu păreu aplecați a renunța la prada lor.

— „Jeanne!”

— „Marto!”

— „Doră eu sunt bărbatul tău cel dintău!”

— „Și eu ală doilea!”

— „Dreptul meu e necontestabil.”

— „Domnule, dă-i drumul damei!”

— „N'am nimio de lucru cu d-ta, domnule, nu te cunosc.”

Acum în adevăr nu mai sciam eu ce să ouget. Pe când trăiau pe pământ se tutuiau și unul fără altul nu pôteu trăi. Raoul, mai târziu ală doilea bărbat, era totă ziua la Gaston... și gurile rele vorbeau... dér se nu cređi ce spun gurile rele.

Certa între Raoul și Gaston înș devenia totă mai inferbentă, vocile li-se auđiau totă mai tare. Alergară

încôce omeni, dintre cari unii țineau cu bărbatul cel dintău, alții cu ală doilea. Jeanne înș nu se mișca; își liberase amândouă mâinile și nu da nici unia nici ună răspuns.

Điseu atunc către Sfântu Toma, care mă însoțise în raiu:

— „Casul acesta nu pôte fi așa de rar; sunt pe pământ multe femei, cari se mărită pe rând după doi băbați!”

— „E adevărat; dér ceea ce e cu totul nou, e zelul amânduror băbaților, d'a 'și face nevasta obiect de dispută. De obicei băbații sunt veseli, decât nu mai trebuie să primescă înderăt nevasta.”

În momentul acesta mulțimea făcu loc unu venerabil bătrân. Era înțeleptul Solomon, care în fiă-care ție venia de câteva ori la gară, pentru ca să privească pe femeile cele frumoșe ce sosiau de nou. Acesta era o mică slăbiciune a lui, dealtmintelea înș se bucura pentru înțelepciunea lui de mare vadă între locuitorii raiului.

Bătrânul se opri, întrebă ce e acolo

și i-se istorisi în scurte cuvinte, cum stă lucrul.

— „Nimio mai simplu”, dăse el după ce se gândi puțin. Domna e aci, drept răsplată pentru purtarea ei cea bună. Are dreptul să pretindă a nu i-se turbura ferocirea și de aceea să se decidă ea însa-și pentru unul din cei doi rivali!”

Jeanne înș sta mută și nemișcată între cei doi băbați ai ei, cari căutau să o câștige, fiă-care pentru sine, prin gingașe amintiri.

— „Aduți aminte”, dicea Gaston, „te-am luat de nevastă, când mai aveai numai 300,000 franci ăstre.”

— „Și când te-am luat eu de nevastă”, dicea Raoul, nu mai aveai nici ună bănuț. Destrea ta se cheltui pe toalete și domnul ăsta și-a perdut averea jucându baccarat și la alergările de cai.”

— „Sci bine, că-mi dicea tată-tău: „Li dau ficei mele o nouă ăstre de 200,000 franci”, dér mi-a plătit-o în acții de mine din Bolivia, care după trei luni

SCIRILE DILEI.

Stegă negru-galbenă arsă. Lui „Kozsvár“ i-se telegrafiază din Carlovețu (Karlstadt), că din incidentul petrecerii generalului *Reicher*, comandantul de corp din Agram, în Carlovețu, i-s-a arborat la locuința unde petrecea un stegă negru-galbenă. Nisce făptuitorii necunoscuți au dat jos stegul și l-au ars.

În Ungaria nu e noutate o astfel de faptă. Stegă negru-galbenă a mai fost insultată și altădată fără ca inovațiilor să li-se fi atinsă măcar un fir de păr. Se vede că n-au fost Români!

Juncțiunile de drum de feră cu România. Opoziționalul „Ellenzék“ din Clușiu dela 28 Iunie a. c. ne spune, că deputatului Gabriel Ugron i-a succedat, încă înainte cu câțiva ani de a intra în legătură cu câțiva mari proprietari din România pentru realizarea unei juncțiuni de drum de feră prin pasul dela Ghimeș și că acum în fine proiectul a reușit și convențiunea va fi subscrisă în zilele aceste. O întârziere sufere lucrul nu din cauza juncțiunii pe la Ghimeș, ci acum se tractează despre aceea, care să fie al doilea punct de juncțiune: cel dela Vulcan ori Turnu-roșu? Planul lui Ugron, încheia „Ellenzék“, fiă-care l'a crezut nerealisabil și acum rezultatul stăruințelor sale va servi spre mare avantajul poporului secuiesc și Ardélului, pentru că în viitor Galații vor fi portul nostru cel mai de aproape. — Vederemo.

Retragerea vechilor note de un florin. Scimb, că ministrul de finance a făcută cunoscută tuturor autorităților și oficiilor financiare, că notele de stat de un florin, datate dela 1 Ianuarie 1882 se vor primi ca plată numai până la 30 Iunie st. n. 1890. Dela 1 Iunie a. c. până la 30 Iunie 1892 se vor primi ca plată în țările coronei ungare asemenea note exclusiv numai la cassa centrală a statului în Budapesta. Se dă însă voiă, ca să se primescă astfel de note pentru a le schimba cu altele nu numai de către cassa centrală de stat în Budapesta și de către cassa de stat în Agram, ci dela 1 Iunie 1890 până la 31 Martie 1892 se vor primi vechile note de 1 fl. spre a fi schimbate cu cele noue și de către perceptoarele reg. cari se află în localități unde sunt și direcțiuni financiare.

Foc mare. Duminică după amiază la 3 ore, tocmai pe când sufla mai tare vântul, a izbucnit foc într-o curte din Ocna-Sibiului. Vre-o 50 de clădiri, apoi mobile, vite și cantități mari de

nu mai aveau nici preț de un ban frânt, îi dicea Gaston.

— „Tu scii, că totdeauna ți-am cumpărat giuvaere, dantele și loji. Și ți-am mai aduc încă aminte, că am plătit odată o mie de franci pentru o loge la o reprezentațiune dată de Pati“, îi dicea Raoul.

— „Și eu“, îi spunea Gaston, „am renunțat la cariera mea de căpitan la husari, fiindcă urai garnisona din Sarrogueniens.“

— „Tu scii,“ îi spunea Raoul, „că totdeauna am avut încredere orbă în tine, și când am primit scrisori anonime, cari voiau să sădască în inima mea neîncredere în contra ta și a amicului meu Sericourt, atunci am ris de această încercare; era însă în adevăr și prea ridiculă.“

Observai bine, că Jeanne a tresărit ușor, când a auzit numele d-lui de Sericourt; d-er Raoul, veți bine, n'a observat nimic din perplexitatea ei.

Acum își perd răbdarea Solomon și d-ise:

— „Dămnă, stai acoale ca și când

fenă au fost mistuite de flacări. Din nenorocire numai o parte a clădirilor arse au fost asigurate în contra focului.

Mamă ucigașă. În comuna Olafalău mare, din vecinătatea Odorheiului secuiesc, s'a petrecut în zilele trecute o faptă îngrozitoare. Nevasta unui pederar a cumpărat s'era dela cărciumă două litre de vin și dimpreună cu copiii săi a beut 1 litru și 1/2. Pe copiii amețiți: Ana, o fetiță de 7 ani, și Rosa, altă fetiță de 5 ani, pe un băiat de 3 ani și 1/2 și pe micul George, care era numai de 7 săptămâni i-a culcat într'un pat. Câtva timp au durmit cu toții și târziu către miezul nopții femeia s'a trezit și într'un acces de nebunie a măcelărit un cuțit ascuțit pe toți copiii ei. Mama ucigașă a spintecat pînțele copiilor și li-a făcut cam 70—80 rane pe corp. După îngrozitorul măcel femeia a luat o carte de rugăciuni și s'a rugat în genunchi lângă copiii morți; la urmă și-a pus cartea la o parte și și-a planșat cuțitul în pânțele. Nenorocii au fost îngropați în ziua următoare toți în același mormânt. Intreg satul a versat lacrimi la mormântul lor și cu toții sunt de credință, că mama copiilor a săvârșit oribila faptă într'un acces de nebunie.

Petrecere de vază va arangia tinerimea română din Monor și jură Duminică la 20 Iulie n. c. în grădina școlii fundamentale din Monor (comit. Bistrița-Năsăud). Prețul intrării de persoană 1 fl., în familiă de persoană 70 cr. Venitul curat este destinat în favorul înființării școlii de fete din Monor. Inceputul la 3 ore p. m. Pentru comitet: Ioan Mărgineanu, președinte. Simion Besianu, v. președinte. Octavian Harșianu, secretar, Grigoriu Necora casariu. Măncările se lasă în grija familiilor. Oferte marinimose se vor chita pe cale diaristică.

Concert în grădina Nr. 5. Măne Joi în 3 Iulie st. n. *musica militară* din localitate va da un concert în grădina-restaurant dela Nr. 5 din Brașov. Vechiu în favoarea fondului de pensiune al dirigentilor ces. reg. de muzică militară. Pe lângă alte piese noue, ce le conține programa, se va executa pentru prima oară și o nouă horă „*Rosa României*“ compusă de dirigentul A. Kraus. Inceputul la 9 ore s'era. Intrarea 30 cruceri.

Programa școlii de fete a „Asociațiunii.“

Primim dela Sibiu „A IV-a Programă a școlii civile (private) de fete

nu ți-ar păsa nimic de tot lucrul. Decide-te odată!“

Atunci d-ise mica văduvă înroșindu-se ușor:

— „Nu pot lua pe nici unul, din acești doi, ci pe acela, care stă colo în stînga în micul său nor, și care în continuu îmi face semn.“

„Mi întorsei capul și observai în adevăr pe Sericourt, care colo în norul său făcea gesturi amorose.“

— „Eu înțeleg dorința d-tale, Dămnă“, replică Solomon, „d-er, precum cred, aci opresce regulamentului casii legături de felul acesta. D-er lucrul se p'ote întocmi. Peste o oră pleacă un tren curier către pământ, sue-te în el cu d-l de Sericourt, opresce-te la stația Iad și scoboră-te. Acolo nu sunt așa scrupuloși cu starea familiară...“

Atunci deodată mă deșteptai și mi pare rău și aji de acesta, fiindcă aji fi vrut buuros să sciu, ce s'fârșit a luat afacerea.

cu internat a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu, pe an. scol. 1889—90, publicată de *Ioan Popescu*, director. Cuprinsul: în partea primă: Individualitatea în educațiune, de Dr. Petru Șpanu; în partea a doua: Sciri școlare, de directorul. Din partea a doua a acestei programe reproducem următoarele date:

Personalul școlii a constată în decursul acestui an școlastic din: Directorul *I. Popescu*, profesor în seminarul „Andreianu“, membru ordinar al Comitetului „Asociațiunii“ și director onorar pentru conducerea afacerilor școlare.

Învățătorii: *Eugenia Trifu*, absolventă a preparandiei superioare din Budapesta, cu esamen de calificățiune pentru școlile civile, învățătoare ordinară definitivă. *Vasilie Bologa*, doctor în filozofia dela universitatea din Budapesta, cu esamen de calificățiune pentru școlile civile, învățător ordinar definitiv. *Petru Șpanu*, doctor în filozofia dela universitatea din Iena, învățător ordinar provisor. *Victoria Filipescu*, absolventă a școlii de industriă din Clușiu, cu esamen de calificățiune dela preparandia de stat din Clușiu, învățătoare ordinară provisoră.

Cateheți: *Zaharie Boiu*, asesor consistorial, pentru elevele gr. or., și *Nicolae Togană*, preot și cooperatur parochial, pentru cele gr. cat.

Instructori: *Elena Petrașcu*, directoră internatului, a propus limba franceză ca studiu ne obligat elevelor în toate clasele. *Adela de Heldenberg*, absolventă a conservatorului de muzică din Viena, a instruat în muzica instrumentală 12 eleve. *Sabina Brote* a instruat în muzica instrumentală 12 fete. *Matilda Mangesius*, învățătoare la școlă evanghelică de fete, a instruat în gimnastică elevele din toate 4 clasele.

Personalul internatului: a) Directorul școlii este tot-odată și al internatului. b) Directoră internatului: *Elena Petrașcu*. c) Medic de casă: *Dr. Ioan Moga*. d) Ajutătoare: o guvernantă și o bonă.

S'a propus în anul școlastic trecut: Religionea și morala în toate clasele, conform dispozițiilor făcute de autoritățile profesionale. Pe lângă asta s'au propus:

În cl. I. Limba română, Limba maghiară, Aritmetica și lucrul de mână câte 3 ore pe săptămână; Istoria naturală, Desemn, Caligrafia, Musica vocală și Gimnastica câte 2 ore pe săptămână.

În cl. II: Limba română, L. maghiară, Aritmetica și Lucrul de mână câte 3 ore; Istoria naturală, Istoria universală, Geografia, Desemn și Caligrafia, câte 2 ore; Musica vocală și Gimnastica câte 1 oră pe săptămână.

În cl. III: Limba română, L. maghiară și istoria câte 3 ore; Aritmetica, Geografia, Economia de casă, Lucrul de mână, Desemn și Caligrafia câte 2 ore; Chemia și Musica vocală câte 1 oră pe săptămână.

În cl. IV: Limba română și L. maghiară câte 3 ore; Aritmetica, Fisica, Igiene, Istoria patriei, Lucrul de mână și Desemn câte 2 ore; Geometria, Geografia și Musica vocală câte o oră pe săptămână.

Limba germană, ca studiu facultativ, a fost învățată de toate elevele, dându-se pentru fiă-care clasă lecții separate în câte 2 ore pe săptămână. La limba franceză au participat 45 eleve, cari, despărțite în 4 cursuri, au luat câte 2 lecții pe săptămână. La instrucțiune în piano-forte au participat 25 eleve. Din limba română, maghiară, germană și franceză au avut elevele interne și câte 2 ore de conversațiune sub conducerea directoarei și a guvernantelor.

Eleve imatriculate în cursul anului au fost: 13 în cl. I; 20 în cl. II; 12 în cl. III; 14 în cl. IV.

Cursul complementar, menit pentru aprofundarea materiilor de învățământ din clasele școlii civile și pentru facerea de aplicațiuni directe la viața practică, în care curs se primesc elevele absolvente de a IV-a clasă și în mod excepțional și din a II-a clasă, decă au trecut peste al 15-lea an, în anul acesta a fost cercetat de 5 eleve.

Numărul elevelor dela această școlă este recutat nu numai din toate unghiurile Transilvaniei, ci și de prin Bucovina, Bihor, Sălagiu, Timiș etc.

Ca mijloce de învățământ au stat la dispozițiunea elevor: Biblioteca colegiului învățătoresc, care în cursul acestui an s'au înmulțit cu vre-o 67 de opuri, dintre cari 54 dăruite de D-l G. Bariș. Acum constă această bibliotecă din 200 opuri. Biblioteca elevor asemenea s'a înmulțit în decursul anului cu 4 opuri cumpărate și 7 dăruite. Cu totul are astăzi această bibliotecă 87 opuri.

DIVERSE.

Biserică în tren. În atelierile căilor ferate rusești din Tifis s'a lucrat un vagon cu patru osii, care înfățișează o biserică: e un mic cabinet pentru preot și loc pentru 70 de asistenți la serviciul divin. Vagonul e foarte elegant întocmit și împodobit cu multe simboluri religioase. Altarul e din lemn sculptat, pe coperișul vagonului deasupra altarului e o cruce mare aurită. De amândou laturile altarului sunt scaune, pe când cei mai mulți asistenți asistă la serviciul divin stând. Sub tavan sunt trei clopote mici, care produc un terțet armonios. Această biserică, care a costat 12,000 ruble, e destinată pentru timpuri de război, pentru-ca generalii și marii principii ruși să potă lua parte la serviciul divin și în timpul transportului trupelor. Se d-ice, că se vor introduce astfel de vagon-biserică pentru toate districtele căilor ferate ale Rusiei.

Nihilistii ruși. O telegramă din Paris anunță, că „Journal des Debats“ a scris în zilele trecute, că cuibul principal al teroristilor ruși se află de present în Londra. Conducătorul lor este ducele Krapotkin. Țevile de gaz le-a transportat acolo fabricantul Lafontaine la ordinul unui prinț, care poartă numele de Nakatsidze. Bombele aflate s'au omorât Alexandru al II, Țarul Rusiei. Dr. Halpern și Günzburg, înainte de prinderea celorlalți teroristi, s'au refugiat în Londra. Cei mai compromiși sunt Demboky, Nakat Sidze, Reuistein și nevasta acestuia, și Levov.

„ALBINA“ institut de credit și de economii. Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna Iunie 1890.

Intrate:

Numerar cu 31 Mai 1890 fl.	5,880.26
Depuner spre fructificare	97,117.76
Cambii răscumpărate	81,816.77
Conturi curente	127,695.80
Imprumuturi pe produse	820.—
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	2,267.—
Monetă	12,330.30
Interese și provisiuni	5,200.55
Diverse	8,355.09
	fl. 341,483.53

Eșite:

Depuner spre fructificare fl.	93,863.86
Cambii escomptate	77,802.18
Conturi curente	89,487.96
Imprumuturi pe produse	3,560.—
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	40,175.—
Monetă	12,841.58
Interese și provisiuni	802.14
Diverse	10,902.82
Spese și salare	1,048.50
Numerar cu 30 Iunie 1890	10,999.49
	fl. 341,483.53

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigent. adjunct.

V. Uvegeșu, m. p. pr. comptabilitate

Editor și redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul pieței Brașov

Table with 3 columns: Item name, Price, and Unit. Includes items like Banote românești, Argint românesc, Napoleon-d'ori, etc.

Cursul la bursa de Viena

Table with 3 columns: Item name, Price, and Unit. Includes Renta de aur, Renta de hârtie, Imprumutul căilor ferate, etc.

Cele mai bune Materii (stofe) de Brunn

liferază cu prețurile originale Fabrica de postavuri fine Siegel-Imhof in Brunn.

Pentru unu rând de haine bărbătești de primăveră sau veră este de ajuns unu coupon în lungime de 3-10 mtr., cari faci 4 coți de Vienna.

lână veritabilă

- fl. 4.80 calitatea obișnuită. fl. 7.75 calitatea fină. fl. 10.50 calitatea cea mai fină. fl. 12.40 calitatea suprafină.

Mai departe sunt de căpătăt în cea mai mare alegere Kammgarne țesute cu firicele de mătase, stofe pentru pardesiuri, păsă (Loden) pentru vinători și turiști, peruvian și toscing pentru haine de saloan, postavuri pentru uniforme de ampoliași, stofe de spălat din apă pentru bărbăți și copii, stofe veritabile de pichet pentru gileci, etc. etc.

Pentru marfa bună, liferă țesută și întocmai după mostre se garantează.

Mostre gratis și franco. 268,40-37

No. 107-1890.

364,3-1

Concursu.

Devenind vacanță postulu de învățător, deservim lămură și din mână liberă după metoda mai nou probată și adoptată în institutelor de învățământ public, musica vocală și caligrafia la școala civilă de fete pentru literatura română și cultura poporului român, pentru ocuparea acestor...

tuia se escrie concursu cu terminulu până la 31 Iulie n. a. c.

Doritorile de a ocupa acestu postu au să prezente următoarele documente:

- a) Atestat de cotiză; b) documentu de că posedu pe deplin dexteritatea racerută la predarea obiectelor numite mai sus; c) o adevărată autentică în scrisu despre toate studiile autentice pentru acestu profesiune și despre ocupațiunea de până acum; d) fiindu limba română limba de propunere, să dovedescă, că posedu deplinu acestu limbă în vorbire și scriere, așa încât să fi în stare de a da elevelor tôte explicațiunile necesare la limba maternă în tôte trei ramurile acestei profesiuni cu terminii adoptați în cele mai bune școle profesionale românești pe unde se află de acelea.

Cu postul, ce este a se ocupa, sunt împreunate următoarele emolumente:

- a) Salariu anual de fl. 240. b) întreaga întreținere în internatu (cvartir, spălatu, vîptu etc.)

Se voru preferi concurențele, cari voru dovedi, că sunt în stare să instrueze și în gimnastică.

Pentru provederea gimnastice alăse va primi o remunerațiune separată.

Funcțiunea în anul de deăntăiu va fi provisoră, după care aplicarea pōte să devină definitivă în condițiunile prevădute atāt în legea statului, cât și în statutele și regulamentele funcțiunii.

Renunțarea la această funcțiune, sau demisiunea eventuală, are terminu de trei luni.

Din ședința comitetului „Asociațiunei din ședinta pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută în Sibiu la 23 Iunie 1890.

G. Barițiu, președ.

Dr. I. Crișianu, secretar II.

Nr. 6316-1890.

365,3-1

PUBLICAȚIUNE.

Din partea subscrisului magistru se escrie priu acestu concursu asupra Josef Wehrmacher, devenitu vacantu în institutul orașenescu din loșu pentru infirmi.

Competenții, fără considerațiune de confesiune, secul și naționalitate, au de ași așterne petițiunile subscrisului magistrat până în 15 Iulie a. c., accludendu conformu dispozițiunilor fundațiune următoarele documente:

1. Unu testamentu estradat de căpitanatul orașenescu, vidat de primaru și de competentulu oficiu parochialu, cumcă atāt petentulu, cât și părinții, copii și soțulu său, suntu săraci, adecă, că nu posedu avere nici mișcătoare, nici nemiscătoare.

2. Atestat de legitimize, cumcă petentulu aparține orașului Brașov.

3. Testimoniu fiscal-medical cumcă petentulu în urma defectelor corporale se află în miserie.

4. Atestatulu de nascere prin care petentulu are de a documenta, că a trecut etatea de 40 ani.

Brașov, în 21 Iunie 1890.

Magistratul orașenescu.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potu cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Large table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Brașov, Sibiu, etc. Includes columns for departure times, arrival times, and train numbers.